

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 3. september 2020
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Kristoffer Aagren
Sagsnr.: 2020-0090-2315
Dok.: 1605972

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg om afgivelse af indlæg i de forenede præjudicielle sager for EU-Domstolen C-148/20, C-149/20 og C-150/20, Deutsche Lufthansa

1. Indledning

Amtsgericht Köln i Tyskland har forelagt 5 præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen, som omhandler forskellige aspekter af indsamlingen, opbevaringen og anvendelsen af PNR-oplysninger¹ i lyset af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter Chartret). Det er vurderingen, at navnlig det første, andet, tredje og fjerde spørgsmål er af dansk interesse.

Det første spørgsmål vedrører, om de passagerlisteoplysninger, som skal *videregives* i henhold til PNR-direktivet, er tilstrækkeligt præcise.

Det andet spørgsmål går på, om der i forbindelse med *indsamling* og *videregivelse* sondres på en tilstrækkelig saglig måde i forhold til de omfattede flyvningers art og trusselsbilledet i et bestemt land samt i forhold til sammenholdelse af oplysninger med forskellige databaser og mønstre.

Det tredje spørgsmål går på *opbevaringen* af samtlige PNR-oplysninger og på, at *opbevaringsperioden* altid er lige lang.

Det fjerde spørgsmål angår, om PNR-direktivet sikrer tilstrækkelig *proceduremæssig beskyttelse* i forbindelse med anvendelse af lagrede PNR-oplysninger.

---

¹ Jf. direktiv (EU) 2016/681 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet)

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

2. Sagens faktiske omstændigheder

Sagen omhandler et søgsmål mod Deutsche Lufthansa, som har afvist at efterkomme sagsøgerens opfordring om at undlade at videregive oplysninger om hende vedrørende reserverede flyvninger fra München til Ankara og retur til de tyske myndigheder.

Sagsøgeren har gjort gældende, at bestemmelserne i den tyske lov om behandling af passageroplysninger, som gennemfører PNR-direktivet, er i strid med EU-retten, og at videregivelsen af oplysningerne tilsidesætter hendes almindelige rettigheder i form af retten til selv at bestemme over egne personoplysninger. Sagsøgeren mener derfor, at Deutsche Lufthansa skal tilpligtes at undlade at videregive oplysningerne om hende.

Sagsøgte (Deutsche Lufthansa) har gjort gældende, at søgsmålet om forbud mod videregivelse er ubegrundet, og at sagsøgeren ikke har nogen retlig interesse.

Tyskland er indtrådt i sagen til støtte for sagsøgte.

3. Regeringens interesse i sagen

PNR-direktivet er omfattet af det danske retsforbehold og er derfor ikke bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Den danske PNR-lov spejler imidlertid PNR-direktivet, og den danske PNR-ordning svarer i vid udstrækning til ordningen efter PNR-direktivet.

Regeringen afgiver derfor indlæg i sagen, da en eventuel underkendelse af den tyske PNR-lov og dermed ordningen efter PNR-direktivet vil kunne have direkte betydning for den danske PNR-ordnings overensstemmelse med Chartret. Det vil blandt andet medføre, at den danske PNR-enhed ikke længere vil kunne udveksle PNR-oplysninger med andre medlemsstater.

4. Regeringens synspunkter i sagen

Regeringens argumentation i sagen baserer sig på følgende argumenter:

- PNR-direktivet indeholder et udtrykkeligt forbud mod, at PNR-myndighederne behandler følsomme oplysninger. Medlemsstaternes PNR-enheder må herefter ikke behandle PNR-oplysninger, der angiver en persons race eller etniske oprindelse, politiske anskuelser, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskab af en fagforening, sundhed, seksualitet eller seksuelle orientering.
- PNR-direktivet lever op til kravet om, at regler, der gør indgreb i retten til respekt for privatlivet og i retten til beskyttelse af personoplysninger, skal være præcise og klare.

- En begrænset dataindsamling, der alene knytter sig til bestemte personer eller kategorier, er uegnet til at opnå formålet med at forebygge terror eller grov kriminalitet, henset til denne type kriminalitets dynamiske karakter.
- PNR-direktivet lægger en række begrænsninger ned over behandlingen af PNR-oplysninger, sådan at f.eks. søgninger i oplysninger er begrænset til personer, der konkret er mistænkt for at have begået en strafbar handling.
- Den systematiske, forudgående dataanalyse, der følger af PNR-direktivets artikel 6 er i overensstemmelse med Chartrets artikel 7 og 8 og opfylder dermed proportionalitetskravet.
- Den femårige opbevaringsperiode er udtryk for en passende afvejning mellem hensynet til den registreredes rettigheder over for ønsket om at forebygge grov kriminalitet og terror.
- Sagens spørgsmål bør vurderes i lyset af de garantier, som EU-retten samlet set underkaster behandlingen af PNR-oplysninger i medlemsstaterne.